

KAPITOLA 8

„Mám pro vás dobré zprávy,“ oznámí Papa S.

Stojí v čele stolu postaveného na louce. Tráva je suchá, protože matka příroda už nám dva týdny neseslala žádný déšť. Je chladné ráno a mně je docela zima.

„Už brzy v Seed přivítáme tři nové členy.“

Nikdo se ani nepohne. Všichni jsou zřejmě stejně překvapení jako já. Jsme tu jen *my*. My jsme rodina. Jsme kompletní, bezpečně ukrytí před okolním světem. Ale teď chce Papa S do naší rodiny přijmout někoho nového.

„Nebojte se,“ vroucně se na nás usměje. „Radil jsem se s přírodou a ona souhlasila.“

Pohlédnu na strýčka Johna. V jeho tváři se nepohne ani sval, ale jeho oči nevypadají šťastně. Elizabeth se usmívá, ale jejímu úsměvu chybí opravdová radost.

Papa S pokyne ke strýčkovi Smithovi, který vstane. „Vedla mě matka příroda,“ spustí strýček Smith. Lehce si odkašle. „Mám dobrou přítelkyni, Lindu. Neviděl jsem ji už spoustu let, ale příroda ji ke mně zavedla. Linda mě potřebuje. Potřebuje nás. Její srdce patří do Seed.“ Mluví čím dál tím rychleji a rozpřahuje náruč. „Bude tu žít se svými dvěma dětmi.“

Jsem ohromená. Do Seed přijdou cizí lidé. Elizabeth si políbí dlaň a natáhne ji směrem ke strýčkovi Smithovi. „Pak je tedy přijmeme,“ pronese s něžností v hlase a pomalu vstane.